
Havran

Sto zvířat

A⁶ **D⁹**
1.(on) Probudíš se, hlava bolí, zdá se, že jsi alkoholik,
A⁶ **D⁹**
žaludek se taky vzbudil, puch, jak by tu řádl mor.
A⁶ **D⁹**
V puse cítíš hnusnou pachut', oční víčka drží v šachu
A⁶ **D⁹**
slunce přes chuchvalce prachu, oranžovej semafor.
Hmi **F#mi⁷**
Co to vedle tebe leží? Cizí, ženě blízký tvor.
F **E** **A⁶**
Jenom šeptáš: Never more.

2.(ona) Probudíš se, nejsi doma, vedle tebe chlápek, co má
obličej jak bublaninu, slušnej casting na horor.
Jeho dech je závan smrti, strašnej byt ve strašný čtvrti,
aspoň že tě neuškrtil, ztrácíš smysl pro humor.
Cos to sakra včera pila? Chce to model „vichr z hor“
a potom už: Never more.

C#mi **Hmi**
R. Kráčíš k ránu krajem slastí,
C#mi **F#mi**
pravda, právě ku propasti,
C#mi **Hmi**
a sakra, jsi na okraji, krásný kravál k tomu hrají
C#mi **F#mi**
havrani, když nebe krá krá krá krájí

3.(on) Takhle paní, ta je, teda... spodní prádlo všude hledá
a pak sípe, kristapána, musím si vzít postinor.

(ona) Sama sobě se teď hnusíš, řekni jenom: „já už musím“,
žádněj úsměv, žádný pusy, na rty ani na bachor.
Jednou na to vzpomeneš si, jak na hodně trapnej fór,
jdi a hlavně: Never more

R. Kráčíš k ránu krajem...